

Anette Munch, Norge: "Når man skriver til unge, må man tage hensyn til, at alt hvad man oplever for første gang opleves meget stærkere sammenlignet med, når man oplever det samme senere i livet"

Simons sociale angst har holdt ham væk fra skolen det sidste år. I sommerferien besøger han sin tante, onkel og fætter for at træne sig selv socialt, inden han igen skal tilbage til skolen i efteråret. Men det bliver en større udfordring end som så for Simon, da det viser sig, at fætteren er en del af et kriminelt miljø i hovedstaden.

Hvorfor valgte du det emne?

Jeg rejser meget rundt på skoler og ungdomsskoler og holder foredrag om min forrige bog *Badboy: Steroid*. Når jeg spørger lærerne, hvad der er den største udfordring blandt eleverne, svarer de altid psykiske problemer. Uanset hvor i landet jeg er. Siden jeg hører at angst, spiseforstyrrelser, stress og problemer og problemer med at acceptere kroppen skaber så store problemer for så mange unge, ville jeg tage udgangspunkt i dette.

Hvornår blev du forfatter? Og hvornår udkom din første bog?

Kaoskrigeren kom ud i 2006, da jeg var 25 år. Det var min debut.

Hvad er særligt ved at skrive for børn og unge?

Jeg skriver for unge, og i udgangspunktet tror jeg ikke det er så anderledes end at skrive for voksne.

Men man må ta hensyn til, at alt hvad man oplever for første gang i livet, af gode og onde ting, opleves meget stærkere sammenlignet med, når man oplever det samme senere i livet. Alle erfaringer og følelser og problemer bliver meget store og intense. Og det er første gang man skal forholde sig til det helt alene, og ta egne valg, uden hjælp fra forældre eller andre.

Hvad betyder det for dig at være en del af Antologien og Hay Festivalen?

Jeg oplever det som en stor anerkendelse, og det betyder meget for mig at blive læst og lagt mærke til udenfor Norges grænser. Jeg glæder mig til at læse og lære mere om Europæisk børne- og ungdomslitteratur i forbindelse med festivalen og møde andre forfattere og litteraturinteresserede.

Har du et yndlingssted, hvor du skriver?

Jeg skrev en stor del av *Badboy: Steroid* under et fire måneder langt ophold i Los Angeles, og det var helt fantastisk. Der er det ikke så let at begynde på andre ting, når jeg møder modstand i min skrivning.

Hvordan bliver du inspireret?

Enten ved at lave interviews. Eller bare ved at leve; læse aviser, se film, høre radio, gå ud på gaden, læse bøger...